

Virus 52

Föfattare Jesper Persson
Deckare

ISBN: 978-91-987235-9-5

Förlag: Författare Jesper Persson

Boktitel: Virus 52

Boken är översatt

Endast smakprov

Kapitel 1

Bonden Olof kliade sig under sin keps.

Han förstod i samma ögonblick att det inte skulle bli så lätt för honom nu när han hade mist sin kära fru Stina.

Det var väl mer känslan som skrämde honom, att han numera var ensam, då det tidigare varit Stina som löst alla problem.

Olof tittar ut över sina ägor och tänkte att denna mark hade de båda slitit på, han hade svårt att inse att hon var död.

Olof var ganska beroende av Stinas kunskaper och det insåg han först nu. Han gick runt på sina ägor och tänkte hela tiden på Stina, det gick inte en enda dag utan att hon dök upp i huvudet. Kvällarna, då han satt i köket eller vid Tv:n var jobbiga för de brukade prata om allt möjligt.

På morgonen var rutinerna inte desamma, han hade tagit henne för givet och kunde inte längre förvänta sig hennes vetskap.

Olof var tvungen att få något att göra om dagarna som var tunga, fast han hoppades att det skulle bli bättre med tiden.

Olof ägnade sig under dagen att försöka hitta nya saker att göra men det var väldigt svårt.

En dag hittar Olof en lapp ute på gården och undrar ju vad den innehöll, men tänkte inte så mycket på det just vid det tillfället.

Olof gick vidare och hoppar upp i sin gamla traktor som han haft i hur många år som helst.

Precis när Olof kör och ska fälla ner sin plog börjar han tänka på den andra personen, jag inte vet inte vad han heter men verkar vara lite speciell eller är det värmen tänkte Olof. Jag får nog fundera på detta.

Även om det var sensommar så blev Olof svett. Han tyckte det kändes väldigt konstigt, nu var det 2 saker som hade hänt, Stina har avlidit och han började även fundera på grabben han inte vid stunden kunde fastställa.

Dagen gick sin gilla gång, Olof åt sin kvällsmat och sen gick han till sängs och sov. Han hade svårt att somna, han funderar på den personen som han inte visste namnet på, så Olof gick upp ur sängen för att titta i det gamla fotoalbumet som hans fru hade gjort.

Så småningom hittade han den namnlösa personen i albumet och kunde fastställa att det var grannbondens pojke Erik.

Olof tittar på bilden och gjorde sig till minnes att den pojken hade särskilda kunskaper, men Olof tänkte att det förmodligen bara var hörsägen men han visste inte. Han låg kvar i mörkret och insåg att han måste tänka klart på denna historien, vilket han gjorde.

Redan på morgonen, var Olof igång med sin tanke resa, men visste inte hur den skulle gå, inte mer än att han var tvungen att göra den.

Det var en märklig resa, tänkte Olof, och att jag själv ville göra denna, då hans fru alltid hade sagt han så bitter och en så tråkig person.

Förmodligen hade Olof varit sådan som person, de hade levt tillsammans i över 50 år, så hon borde ju veta, tänkte Olof.

Redan nästa dag tänkte Olof ringa upp pojken Erik.

Olof ringde upp.

-Hallå! Svarade Erik

-Hej Erik. Det är Olof. Jag vet inte om du känner mig, men jag var gift med Stina.

-Nja, det finns kanske en chans att jag känner dej, men det känns länge sedan. Sa Erik.

-Jo, det är det. Sa Olof med ett okänt leende, då Olof var mer känd som en med bitter personlighet.

-Jag förstår inte vad jag skulle kunna hjälpa dej med? Undrade Erik, och såg fundersam ut.

-Nä. Jag förstår det Erik, men skulle du vilja komma ut på min gård. Adressen kan skicka till dej i ett mail om du vill komma.

-På ett brev?! Skicka ett mail. Sa Erik.

-Ja. Sa Olof. Jag kan ju skicka mail men det var Stina som höll på med det, men jag tycker det blir mer personligt, jag med ett handskrivet brev. Har svårt att se skillnad på

när det ska vara ett konstigt snabel A, eller om man har
www. Min Pojke brukar hjälpa mig med det.

-Erik insåg ganska snart att Olof inte direkt var en
hacker, men tyckte det verkade okej att åka dit.
Redan nästa dag åkte Erik mot Olofs gård, men körde
vilse, då Olofs karta inte direkt var så utförlig, men
kämpade på ändå.

Olof såg det kom en bil mot hans gård och kunde snabbt
konstatera att det var Olofs granne som också var en
bonde. Olofs kompis började gå ut ur bilen, då grannen
blev stoppad av Olof.
Grannen såg fundersam ut, då Olof aldrig brukade gå
mot grannens bil.

-Nä. Du får inget kaffe idag. Jag ska ha besök. Sa Olof.
-Du har väl aldrig besök!? Sa grannen till Olof.
-Jo, idag har jag det. Sa Olof, och gjorde grannen kraftigt
förvånad. Han tog sin bil och körde via gårdet.

Olof såg när hans granne körde iväg, för han ville inte få
oväntat besök.
Efter cirka 35 minuter kom det en ganska fin bil, Olof
kunde se att det var en fin framände då bönder inte
brukade ha så fina bilar.
Ur bilen klev en ganska vardaglig person som gick fram
till Olof och presenterade sig som Erik.

-Hej Erik. Sa Olof. Det var många år sedan jag såg dig.

-Hej! Sa Erik. Ja, det va nog 15 år sedan, och skrattade till lite.

-Jag tänkte titta på det fynd jag hittat, innan vi tittar på gården, för jag tycker detta fyndet verkar skumt, om du har lust med det.

-Jo, jag kan åka med en bit. sa Erik, och såg chansen att kunna bekanta sig mer med Olof.

Olof ställde en massa frågor om Erik, som ville veta mer om åren som gått. Det blev en ömsesidig frågestund som båda tyckte verka utmynna i en trevlig diskussion.

Plötsligt stannade Olof traktorn, och hoppade ner.

-Vi är framme där jag hittade fyndet. Sa Olof.

-Ja, då går vi av. Sa Erik.

Erik hade hoppat av på andra sidan av traktorn och var tvungen att gå runt till andra sidan där Olof stod.

Båda stod framför en uppgrävd åker som inte Olof hade grävt klart, på grund av att han inte hade lika mycket styrka som han hade innan, men det ville han inte berätta för Erik. Han ville inte verka svag, han hade ju varit bonde i alla år, så detta ämne hade varit känsligt att berätta.

Erik hoppade ner för att gräva, men stod inte ut med doften som blev starkare ju djupare han grävde.

Olof undrade klart vad det var, och av naturen var han nyfiken som alla bönder, fast detta var nog inget Olof ville se eller känna doften av då Erik misstänkte att det var något ruttet.

Olof stod framför Erik som grävde där nere, och var säker på att detta kommer lukta, men Olof lever i sin skyddade värld och Erik vill inte skrämma honom. Erik sa till Olof, att stoppa sina fingrar i sin näsa då det förmodligen kommer dofta kraftigt. Det var dags för Erik att lyfta på locket och sa åter till Olof att stoppa sina fingrar i näsan, men det vill inte Olof göra, även om han förmodligen skulle få en chock.

Erik tittade på Olof som såg spänd ut, nästan som ett barn på julafton, på vad fyndet innehöll. Erik lyfte på locket och Olof spydde rakt ut på det dom hade hittat. Olof steg upp ur det grävda hålet, för att sedan springa och ställa sig framför sin traktor. **Sedan ropade han till Erik att komma för det luktade ju ruttet. Kom koom! Ropade Olof, som hade börjat stamma av ren chock...Vill du jag ska hämta Traktorn? Det luktar inte blåbär direkt...Erik hör du mig?**

Endast Smakprov!

Kommer ut 2022